

بررسی محیط پرورش استعداد جودوکاران نوجوان کشور

حمیدرضا گوهررستمی^{۱*}، جواد حاجی آقاپور^۲، شهرام شفیعی^۳

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۷/۰۹

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۲/۰۷

چکیده

هدف: هدف این پژوهش، بررسی محیط پرورش استعداد جودوکاران نوجوان کشور بود.

روش‌شناسی: روش پژوهش توصیفی است که به شکل پیمایشی انجام شد. کلیه جودوکاران پسر لیگ برتر نوجوانان کشور به صورت تمام شمار (۲۵۰ نفر) به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار گردآوری اطلاعات پرسش-نامه‌ی استاندارد محیط توسعه استعداد مارتیندال (۲۰۰۸) بود که روایی محتوایی آن توسط اساتید تربیت‌بدنی و پایایی آن از طریق آلفای کرونباخ (۰/۹۴) تأیید شد. از نرم‌افزار اس پی اس ۲۲ (SPSS22) و آزمون دوجمله‌ای برای مشخص شدن وضعیت هریک از ابعاد و از آزمون فریدمن جهت اولویت‌بندی ابعاد استفاده شد. همچنین از نرم‌افزار ایموس ۲۲ (Amos22) جهت تحلیل اهمیت هریک از ابعاد استفاده شد.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد تفاوت معنی‌داری در اولویت‌بندی ابعاد محیط توسعه‌ی استعداد وجود دارد. نتایج تحلیل عاملی تأییدی نشان داد میزان اهمیت ابعاد محیط توسعه استعداد به ترتیب بارهای عاملی عبارت از بعد اصول توسعه طولانی مدت (۰/۹۴)، بعد تمرکز بر توسعه بلندمدت (۰/۷۳)، شبکه‌ی حمایت محیطی (۰/۶۷)، ارتباطات (۰/۶۴) و درک شرایط ورزشکار (۰/۶۳) هستند.

نتیجه‌گیری: پرورش استعداد و حفظ و نگه داشتن آن‌ها، در محیط و بستر خاصی رخ می‌دهد که توجه به این عوامل بسترساز می‌تواند در شکوفایی استعداد‌های ورزشی تأثیرگذار باشد. در واقع، بین ابعاد محیط توسعه استعداد؛ بعد ارتباطات دارای وضعیت مناسبی است و سایر ابعاد دارای وضعیت متوسطی هستند که در بین آن‌ها بعد شبکه حمایت محیطی دارای وضعیت ضعیف‌تری نسبت به سایر ابعاد بود و باید تمرکز بیشتری روی این بعد و گویه‌های آن از طرف مدیران ارشد فدراسیون جودو صورت گیرد.

واژه‌های کلیدی: استعدادیابی، ورزش جودو، توسعه استعداد، عوامل محیطی.

۱. استادیار مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران. ۲. کارشناس ارشد مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران. ۳. استادیار مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

* نشانی الکترونیک نویسنده مسئول: Goharrostami@gmail.com

مقدمه

استفاده از سیاست جذب زودهنگام و وجود سیستم‌های استعدادیابی و دارا بودن برنامه‌ها بلندمدت توسعه ورزش قهرمانی مناسب و منابع مالی در دسترس مواردی هستند که برای دولت‌ها مزایای رقابتی را در زمینه ورزش قهرمانی به همراه خواهند داشت (De Bosscher, V., De Knop, P., van Bottenburg, M., Shibli, S., Bingham, 2009). نقش ورزش به عنوان یکی از عوامل تأمین سلامت جسمانی و روانی افراد جامعه امری بدیهی است. یکی از ابعاد ورزش که می‌تواند انگیزه‌های مناسبی برای ورزش کردن در افراد جامعه به‌ویژه جوانان ایجاد کند، ورزش قهرمانی است (Hadavi, 2008). فراگیر شدن ورزش و اهمیت و جایگاه آن در مناسبات بین‌المللی، توجه فراوانی را از ناحیه دولت‌ها متوجه این پدیده ساخته است. امروزه رقابت و مبارزه بین ملت‌ها بر سر کسب مدال در مسابقات مهم بین‌المللی، مانند بازی‌های المپیک و بازی‌های جهانی افزایش یافته است (Vaeyens, R., Güllich, A., Warr, C. R., & Philippaerts, 2009). همان‌طور که مشخص است، انسان‌ها از جنبه‌های متفاوت باهم فرق دارند که یکی از عوامل ایجاد این تفاوت، استعداد است. استعدادیابی به مجموعه فرآیند غربال کردن و پیشگویی عملکردها گفته می‌شود در حقیقت استعدادیابی، یعنی پیش‌بینی‌ای که در آن انتظار می‌رود، فرد منتخب کار موردنظر را بهتر از کارهای دیگر و بهتر از افراد دیگر انجام دهد (Rajabi, 2005). اکثر کشورهای جهان در حال تلاش برای توسعه ساختارهای شناسایی ورزشکاران با استعداد در سنین پایین هستند و طرح‌های بسیاری را شناسایی و تصویب کردند

(Abbott, A., & Collins, 2004). از این رو شناسایی و تربیت جوانانی که احتمال موفقیت ورزشی در آینده را دارند مهم بوده و محققان، مربیان، باشگاه‌ها، هیئت‌ها و فدراسیون‌ها را سخت به خود مشغول کرده است (Régnier, G., Salmela, J., & Russell, 1993) که به عقیده برخی از محققین استعدادیابی بین ورزشکاران باید حتی تا مرحله شناسایی سبک زندگی افراد نیز نفوذ و پیشرفت داشته باشد (Larsen, C. H., Alfermann, D., Henriksen, K., & Christensen, 2013). از نظر علمی روند برتری و نخبگی را می‌توان به چهار مرحله کلیدی: کشف، شناسایی، پرورش و انتخاب استعداد تقسیم کرد. کشف استعداد^۱ یعنی یافتن پتانسیل افرادی که در حال حاضر درگیر آن رشته ورزشی بخصوص نیستند. شناسایی استعداد^۲ یا استعدادیابی یعنی فرآیند تشخیص ورزشکاران آن ورزش خاص، که پتانسیل نخبه شدن را دارند (Vaeyens, R., Lenoir, M., Williams, A. M., & Philippaerts, 2008). انتخاب استعداد^۳، که فرآیند مداوم شناسایی بازیکن‌ها در مراحل مختلف است و سرانجام پرورش استعداد، شامل ورزشکارانی می‌شود که برای آن‌ها محیطی برای یادگیری مناسب فراهم شده است به طوری که آن‌ها فرصت درک کردن و تحقق بخشیدن به پتانسیل‌های خود را دارند (Russell 1989). پیشرفت در عملکردها، ورزشکاران را علاقه‌مند می‌کند از طریق برنامه‌های مختلف فردی مانند

۱. Talent detection

2. Talent Identification

3. Talent selection

می‌آورد (Nouhi 2011). محیط توسعه استعداد در بین ملت‌ها شامل عوامل اجتماعی مختلفی است که موجب توسعه استعدادها در ورزش می‌شوند مانند حمایت خانواده، پشتیبانی آموزش و پرورش، (Li, C., Wang, C. K. J., & Pyun, D. Y., & Martindale 2015) پوشش رسانه‌ای، امکانات جدید ورزشی، نرخ مشارکت ورزشی، فرصت برای پیشرفت ورزشکار و دانش مربیان (Li, C., Wang, C. J., & Pyun 2014) تمرکز بر توسعه طولانی مدت، کیفیت آماده‌سازی‌ها و ارتباطات مؤثر (Li, C., Wang, C. K. J., & Pyun 2017). گانگز^۱ در سال (۲۰۰۴) مدلی برای توسعه استعداد پیشنهاد داد که در آن به مقررات و رسانه‌ها تحت عنوان عوامل محیطی توسعه استعداد اشاره کرده (Vaeyens, R., et al 2008) و در سال ۲۰۱۱ نیز در نقش عوامل محیطی مؤثر بر توسعه استعداد را بررسی و مورد تحقیق قرار داده است (Gagné 2011). جان ونگ و همکاران^۲ (۲۰۱۱) در مقاله تأثیر محیط توسعه استعداد در رسیدن به اهداف و آرمان‌های زندگی در سنگاپور به رابطه بین ابعاد محیط توسعه استعداد اشاره کرد و به این نتیجه دست یافت که از نظر ورزشکاران، بین بعد تمرکز بر توسعه بلندمدت با بعد ارتباطات و شبکه‌ی حمایتی ارتباط و همپوشانی وجود دارد (John Wang, C. K., Sproule, J., McNeill, M., Martindale, R. J., & Lee 2011). تحقیق اوئی لن^۳ (۲۰۱۲) با عنوان عوامل مؤثر بر توسعه استعداد ورزشکاران نخبه در هنگ‌کنگ نیز در

برنامه‌های آمادگی جسمانی سطح عملکردی خود را بالا بیاورند (Baker, J., & Schorer 2010) که این موضوع به شناسایی استعدادها کمک خواهد کرد (Vaeyens, R., et al 2009). شناسایی استعدادها در ورزش یک فرایند جهت مشخص کردن افراد با عملکرد بالاتر است (Vaeyens, R., et al 2009). تحقیقات اخیر وجود رابطه‌ی مستقیمی بین کشف و شناسایی استعداد، و هدایت و پرورش استعداد را تأکید می‌کنند و نشان داده شده که پرورش استعداد به عنوان قسمتی از استعدادیابی، ممکن است در بخش‌های مختلفی از فرایند کلی اتفاق بیافتد (Russell 1989). تحقیقات نشان داده که موفقیت، نتیجه‌ی تعامل پیچیده‌ی متغیرهای مختلف مانند فاکتورهای جسمانی، تجارب فردی و عوامل محیطی است (Davids, K., & Baker 2007). و این نکته بسیار مهم است که برای موفقیت ورزشکار در کنار فاکتورهای آمادگی فردی عوامل محیطی نیز نقش مهمی را ایفا می‌کنند (Phillips, E., Davids, K., & Renshaw, I., & Portus 2010). از این رو واضح است که پرورش استعداد، یک بخش حیاتی در بیشتر برنامه‌های ورزشی محسوب می‌شود (Falk, B., Lidor, R., Lander, Y., & Lang 2004). با این وجود، باید توجه داشت رسیدن به نخبگی در ورزش از دیدگاه استعدادیابی، فقط به کشف افراد در سنین پایین نیست، بلکه حمایت، هدایت، کنترل و ارزیابی پیوسته افراد مستعد هم بسیار مهم است. در این میان پرورش استعدادها به‌عنوان جزء تکمیل‌کننده‌ی شناسایی استعداد، روند برنامه-ریزی‌های استعدادیابی را به عرصه عمل در

1. Gagens
2. wang
3. Oi lan

2012). همچنین، جهان‌دیده و همکاران (۱۳۹۱) در مقاله شناسایی و اولویت‌بندی نیازهای استعداد‌های ورزشی از دیدگاه ورزشکاران لیگ حرفه‌ای شیراز به این نتیجه رسیده‌اند که حمایت مالی و مربیان در اولویت‌های نخست و پس از آن حمایت مدیریتی و حمایت از جانب خانواده در اولویت بعدی قرار دارد (Jahandideh, MA., Hamidi, M., & zar) 2012). در واقع، یکی از مهم‌ترین چالش‌های سرمایه انسانی در قرن ۲۱، توجه به مباحث مدیریت استعداد بیان شده است (Dries 2013). نکته حائز اهمیت این است که امروزه بسیاری از کشورها، فدراسیون‌های ورزشی و حتی تیم‌های باشگاهی از برنامه‌های بلندمدت برای رشد و توسعه توانایی‌های ورزشکاران از سنین پایین استفاده می‌کنند (Mehregan 2014). این موضوع ضرورت توجه به نوجوانان و استعدادیابی در سنین پایین را بیش از پیش نمایان می‌کند. بر اساس مطالب ذکرشده، در تحقیقات مختلف به عوامل گوناگون نظیر عوامل فردی، اجتماعی، روانی و غیره در پرورش و رشد استعداد ورزشکاران مورد توجه قرار گرفته است با توجه به آنکه کانون توجه و تمرکز مباحث استعداد یابی عمدتاً در سنین نوجوانی و اوایل جوانی است و نوجوانان مهم‌ترین سرمایه و منابع انسانی در کشور و آینده‌سازان آن محسوب می‌گردند لذا بررسی عوامل، زمینه‌ها و فرایندهای دخیل در استعدادیابی این قشر ارزشمند جامعه در جهت مرتفع ساختن موانع رشد و استعدادیابی آن‌ها و همچنین فراهم آوردن زمینه و بسترهای لازم جهت رشد استعداد‌های آن‌ها ضروری به نظر می‌رسد.

این زمینه به یافته‌هایی انجامید که در این تحقیق نقش عوامل فردی (انگیزش)، توانایی‌های طبیعی ورزشکار و عوامل محیطی در توسعه استعداد ورزشکاران مورد بررسی قرار گرفت که به نقش مربیان ورزشی، والدین و معلمان مدرسه (سیستم آموزشی) به عنوان عوامل محیطی مؤثر بر توسعه استعداد اشاره کرد، در نتایج این پژوهش حمایت روانی، مالی و عاطفی والدین؛ نقش حمایتی مدارس و برنامه‌های آموزشی تدوین‌شده برای ورزشکاران نخبه به همراه حمایت فنی- ورزشی و عاطفی از طرف مربیان ورزشی، به عنوان عوامل محیطی مثبت و مؤثر در توسعه استعداد شناخته شدند (Chan Oi Lan 2012). بیکر و همکاران^۱ (۲۰۰۳) در دانشگاه کانادا در مقاله‌ای در مورد عوامل مؤثر بر پرورش ورزشکار نخبه و تربیت کارشناسان ورزش، که در نتایج آن به مثبت بودن نقش حمایت والدین، عوامل آموزشی، تأثیر عوامل مربوط به رشد و بلوغ، نقش مربی، آموزش و عوامل فرهنگی در پرورش استعداد اشاره کردند (Baker, J., Horton, S., Robertson- Wilson, J., & Wall 2003). تحقیق حسینی و همکاران (۱۳۹۲)، در مورد شناسایی قوت‌ها، ضعف‌ها، فرصت‌ها و تهدیدهای استعدادیابی در ورزش قهرمانی کشور که در نتایج آن به فقدان نظام جامع حمایت از ورزشکاران و مربیان نخبه در ایران اشاره کرده است (Hosseini, Sh., Hamidi, M., Ghorbaniyan Rajabi, A., & Sajadi, 2013). صادقی و همکاران (۱۳۹۱) به بررسی استعدادیابی در ورزش قهرمانی ایران و تنگناها و چالش‌های آن پرداخته‌اند (sadeghi, R., Mohammadi, R., Asadi)

ارتباطات با ۶ گویه، شبکه حمایت محیطی با ۵ گویه و اصول توسعه طولانی مدت با ۷ گویه در مقیاس شش ارزی لیبرت بوده است. پایایی پرسشنامه با آلفای کرونباخ ۰/۹۵ مورد تأیید قرار گرفت. جامعه این تحقیق شامل کلیه نوجوانان پسر جودوکار لیگ برتر در رده سنی ۱۵ تا ۱۸ سال کشور بوده، که در قالب ۲۰ تیم از استان‌های مختلف کشور در مسابقات حضور داشته‌اند. نمونه جامعه به صورت کل شمار انتخاب شده که از بین ۲۵۰ پرسشنامه پخش شده تعداد ۲۴۰ پرسشنامه عودت داده شد که از این میان تعداد ۲۱۲ پرسشنامه (۸۴/۸٪) به درستی تکمیل و جهت تجزیه و تحلیل آماری مورد استفاده قرار گرفت. از نرم افزار ای‌موس^۲ و تحلیل عاملی برای بررسی روایی سازه و تعیین اهمیت ابعاد محیط توسعه، از نرم‌افزار اس.پی.اس.اس^۳ و آزمون فریدمن برای اولویت‌بندی و بررسی تفاوت بین ابعاد و از آزمون دوجمله‌ای برای تعیین وضعیت هر یک از ابعاد محیط توسعه استعداد استفاده شده است.

یافته‌های پژوهش

ویژگی‌های جمعیت شناختی نمونه آماری تحقیق از جمله: بالاترین عنوان قهرمانی، درجه کمر بند و سابقه فعالیت ورزشی در جدول ۱ آمده است. یافته‌های جدول حاکی از آن است که بیش‌تر ورزشکاران دارای عنوان قهرمانی کشوری و در سطح ملی بودند و همچنین بالاترین درصد فراوانی مربوط به درجه کمر بند

بر این اساس با توجه به متمرکز نبودن تحقیقات انجام شده در زمینه بسترها و محیط توسعه استعداد در نوجوانان ورزشکار به ویژه وجود کاستی‌هایی در زمینه این موضوع در تحقیقات داخلی، بررسی محیط توسعه استعداد ورزشکاران توجه بیش از پیش را می‌طلبد. اولویت‌بندی ابعاد محیط توسعه استعداد؛ به مدیران، مربیان و خانواده‌ها این فرصت را می‌دهد که بین ابعاد محیط توسعه استعداد از نظر اهمیت تمیز قائل شوند و با توجه به اولویت‌بندی و اهمیت ابعاد، تمرکز و توجه بیشتری را به ابعاد مهم‌تر داشته باشند. از این رو هدف محقق از انجام این تحقیق تحلیل وضعیت ابعاد محیط توسعه استعداد جودوکاران نوجوان پسر کشور که در لیگ برتر شرکت کردند و مشخص کردن وضعیت هر یک از ابعاد محیط توسعه استعداد در ورزش جودو است.

روش‌شناسی پژوهش

روش تحقیق حاضر توصیفی-پیمایشی بوده که اطلاعات آن به روش میدانی انجام گرفت و نتایج آن کاربردی است. در این تحقیق از پرسشنامه محیط توسعه استعداد مارتیندال TDE^۱ (۲۰۰۸) که در کشور کانادا تهیه شده، جهت جمع‌آوری اطلاعات استفاده شده است. پرسش-نامه پس از ترجمه و بومی‌سازی، با توجه به شرایط موجود در ایران، جهت تعیین روایی محتوا در اختیار اساتید تربیت‌بدنی دانشگاهی، صاحب‌نظران و پیشکسوتان جودو قرار گرفت که دارای ۳۶ گویه در ۵ بعد تمرکز بر توسعه بلند مدت با ۱۴ گویه، درک ورزشکار با ۴ گویه،

1. Amos
2. Spss

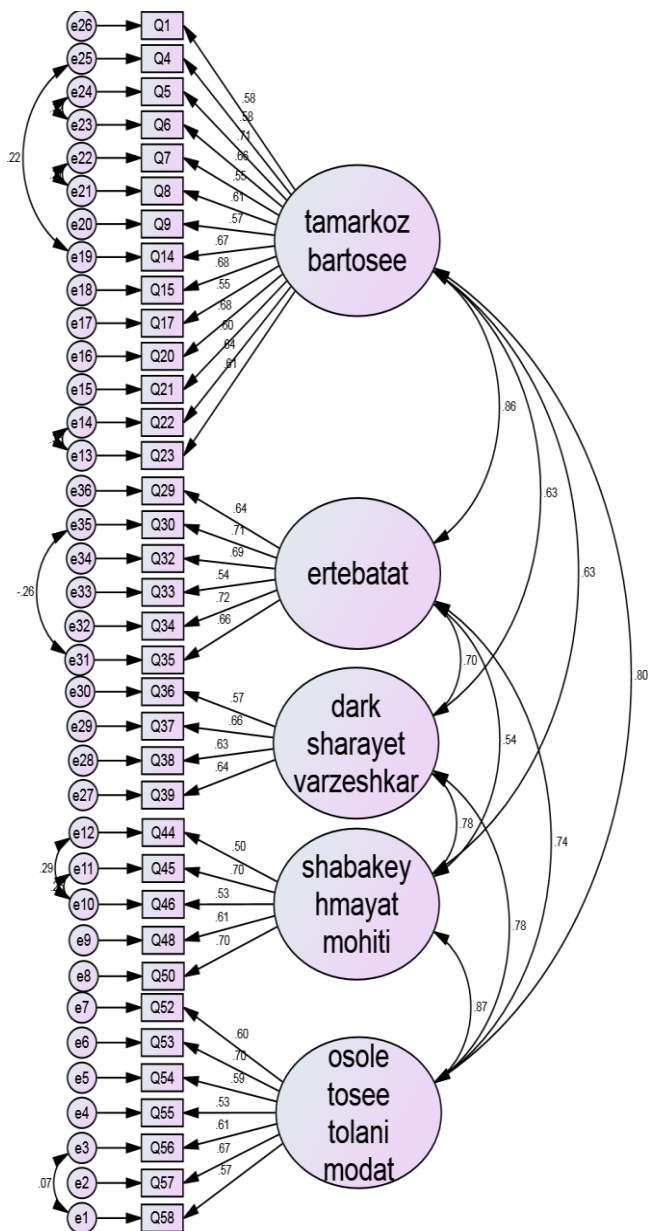
1. Talent Development Environment

مشکی بود که نشان دهنده سطح بالای تکنیکی این ورزشکاران در رشته جودو می باشد. جدول ۱. خصوصیات جمعیت شناختی جودوکاران نوجوان پسر لیگ برتر

درصد	فراوانی		
۶/۱٪	۱۳	بدون سابقه‌ی قهرمانی	بالا ترین عنوان قهرمانی
۱۱/۸٪	۲۵	شهرستانی	
۳۸/۸٪	۸۲	استانی	
۴۲٪	۸۹	کشوری	
۱/۴٪	۳	آسیایی	
۱۲/۷٪	۱۷	سبز	درجه‌ی کمربند
۱۴/۶٪	۳۱	بنفش	
۴۰/۱٪	۸۵	قهوه‌ای	
۳۲/۵٪	۶۹	مشکی	
۴۲٪	۸۹	۱ تا ۳ سال	سابقه‌ی فعالیت
۲۸/۳٪	۶۰	۳ تا ۵ سال	
۱۷/۹٪	۳۸	۵ تا ۷ سال	
۱۱/۸٪	۳۵	بیش از ۷ سال	

شاخص برازش خوب تلقی می شود و مقادیر بزرگتر از ۰/۹ به عنوان شاخص برازش مناسب تعبیر می شود. در مورد شاخص ریشه‌ی میانگین مربعات خطای برآورد، مقادیر صفر را برای برازش کامل در نظر گرفته ولی در عمل مقدار کمتر از ۰/۰۸ خوب تلقی می شود.

شاخص‌های برازش شکل ۱ نشان می دهد که مدل از برازش نسبتاً خوبی برخوردار است. مقادیر شاخص‌های نیکویی برازش، نیکویی برازش اصلاح شده، شاخص برازش هنجار شده، شاخص برازش افزایشی و شاخص برازش تطبیقی بین ۰ و ۱ قرار دارد و هرچه به ۱ نزدیک تر باشد به عنوان

CFI : ۰/۹۰ ، IFI : ۰/۹۱ ، AGFI : ۰/۹۰ ، GFI : ۰/۹۰ ، NFI : ۰/۷۶۹ ، RMSEA : ۰/۰۴۸

شکل ۱. مدل تحلیل عاملی تأییدی مرتبه‌ی اول

جدول ۲. نتایج تحلیل عاملی گویه‌های تحقیق

ابعاد	گویه‌ها	بار عاملی استاندارد
تمرکز بر توسعه بلندمدت	۱- مربیان بیشتر از آن که به پیروزی من (پیروزی تیم) توجه کنند، به حرفه‌ای شدن و رسیدن من (تیم) به اوج عملکرد توجه دارند.	۰/۵۹
	۲- به من و هم تیمی‌هایم در مورد این که چطور می‌توانیم برای پیشرفت بیشتر در ورزش جودو به یکدیگر کمک کنیم، رهنمودهایی داده می‌شود.	۰/۵۸
	۳- مربی در شناسایی نقاط ضعف و قوت در عملکرد ورزشی‌ام به من کمک می‌کند.	۰/۷۴
	۴- مربی‌ام برای فهم این که چرا این فعالیت‌ها را در تمریناتم انجام می‌دهم، به خوبی کمک می‌کند.	۰/۶۶
	۵- مربی آن‌چرا که از من انتظار دارد دائماً به من گوشزد می‌کند.	۰/۵۵
	۶- هرچه با تجربه‌تر می‌شوم، مربی در قبال یادگیری و پیشرفت بیشتر، مرا به مسئولیت‌پذیری بیشتر، تشویق می‌کند.	۰/۶۲
	۷- برنامه تمرینی من همه جنبه‌های آمادگی جسمانی مثل انعطاف، چابکی، هماهنگی، تعادل، تمرین مقاومتی و... را شامل می‌شود.	۰/۵۸
	۸- مربی‌ام سعی می‌کند تمریناتی را برایم برنامه‌ریزی کند که من مهارت‌های مختلف مثل: مهارت‌های ذهنی، تاکتیکی، تکنیکی، تصمیم‌گیری و مشخصه‌های فیزیکی را با همدیگر به کار بگیرم.	۰/۶۸
	۹- به‌طور مرتب به من یادآوری می‌شود که انگیزه‌های درونی‌ام عامل مهمی برای موفقیتیم هستند.	۰/۶۸
	۱۰- افرادی هستند که به من می‌آموزند، چطور به‌طور مثبت، نگرانی‌ها و شرایط استرس‌زایی که تجربه می‌کنم را، پشت‌سر بگذارم.	۰/۵۸
درک ورزشکار	۱۱- من بیشتر زمانم را جهت توسعه مهارت‌ها و ویژگی‌هایی می‌گذارم که مربی آن را برای موفقیت در رقابت‌های حرفه‌ای لازم می‌داند.	۰/۶۸
	۱۲- مربی‌ام به من این اجازه را می‌دهد تا از اشتباهاتم درس بگیرم.	۰/۵۹
	۱۳- من تشویق می‌شوم تا با برقراری تعادل بین نقاط ضعف و قوتم آینده‌ی ورزشی خود را حفظ کنم.	۰/۶۲
	۱۴- مربی من تأکید می‌کند آنچه من در تمرین و مسابقات انجام می‌دهم از برنده شدن مهم‌تر است.	۰/۶
	۱- به نظر می‌رسد مربی، به زندگی غیرورزشی من (شخصی، خانوادگی) نیز علاقه‌مند باشد.	۰/۵۷
	۲- کمک قابل توجه و مؤثری برای توسعه آمادگی ذهنی‌ام در ورزش جودو، دریافت می‌کنم.	۰/۶۶
	۳- مربی‌ام معمولاً با سایر مربیانی که با من کار می‌کنند، در مورد من صحبت می‌کند.	۰/۶۳
	۴- با من در مورد رفاه و آسایش در زندگی‌ام صحبت می‌کند.	۰/۶۳

ابعاد	گویه‌ها	بارعاملی استاندارد
ارتقاء	۱- من و مربی‌ام در مورد کارهایی که قهرمانان حال یا گذشته برای موفقیت انجام داده‌اند، صحبت می‌کنیم.	۰/۶۴
	۲- من و مربی‌ام به‌طور منظم در مورد عوامل موردنیاز برای پیشرفت و قهرمانی در ورزش جودو باهم صحبت می‌کنیم مانند آموزش‌های اخلاقی، عملکرد در مسابقات، مسائل جسمی، ذهنی، فنی، تکنیکی و تاکتیکی.	۰/۶۹
	۳- بازخوردها و راهنمایی‌هایی که من از مربی‌ام دریافت می‌کنم، تقریباً همیشه مستقیماً به اهدافم مربوط است.	۰/۶۹
	۴- من به‌طور منظم، هدف‌های اختصاصی خود را که در راستای پیشرفت فردی‌ام می‌باشد، با مربی‌ام تنظیم می‌کنم.	۰/۵۵
	۵- مربی‌ام اغلب با من درمورد ارتباط و همپوشانی بین جنبه‌های مختلف تمرینی صحبت می‌کند مانند مسائل تکنیکی، تاکتیکی، جسمانی و ذهنی.	۰/۷۱
	۶- مربی در مورد این که چطور ترکیبی از تمرین و مسابقه موجب پیشرفت عملکردم می‌شود، به من توضیح می‌دهد.	۰/۶۴
حمایت محیطی شبکه حمایتی	۱- درحال حاضر، من به متخصصین مختلفی دسترسی دارم تا به پیشرفت ورزشم کمک کنند مانند: فیزیوتراپ، روانشناس ورزشی، مربی بدن‌ساز، متخصص تغذیه، مشاوره سبک زندگی و... .	۰/۵
	۲- مربیان این اطمینان را می‌دهند که، مدرسه (یا دانشگاه) من، شرایط تمرینات و مسابقاتی که در طول سال دارم را درک می‌کنند.	۰/۷
	۳- مربیانم به‌طور منظم با دیگر افرادی که از من در ورزش حمایت می‌کنند مانند: خانواده، فیزیوتراپ، روانشناس، مربی استقامتی، متخصص تغذیه و مشاوره سبک زندگی صحبت می‌کنند.	۰/۵۳
	۴- مدرسه (دانشگاه یا محل کار) من، با توجه به ورزشکار بودنم، در زمان نیاز از من حمایت می‌کنند.	۰/۶۱
	۵- من فرصت رقابت با حریفان تمرینی، در سطح مورد نیازم را دارم.	۰/۷۳
بلند مدت توسعه بلند اهول توسعه بلند	۱- توصیه‌های والدینم متناسب و منطبق با توصیه‌هایی است که از مربیانم دریافت می‌کنم.	۰/۵۹
	۲- درمورد اکثر برنامه‌ریزی‌هایی که در مورد پیشرفت ورزشی‌ام است، اطلاع دارم.	۰/۷
	۳- مربیانم با والدینم در مورد من و آنچه برای رسیدن به آن تلاش می‌کنم صحبت می‌کنند.	۰/۵۹
	۴- من به شرکت در سایر ورزش‌ها یا تمرین‌ها تشویق می‌شوم.	۰/۵۳
	۵- حتی اگر افتی را در عملکردم تجربه کنم، همچنان فرصت‌های خوبی برای اثبات صلاحیت، به من داده خواهد شد.	۰/۶۱
	۶- من اغلب این فرصت را دارم که با ورزشکاران با تجربه، درمورد چگونگی مدیریت مشکلات پیش رو، صحبت کنم.	۰/۶۷
	۷- به‌طور منظم، عملکرد فردی و پیشرفتم، با عملکرد گذشته‌ام مقایسه می‌شود.	۰/۵۶

همان‌طور که در شکل ۱ و جدول ۲ مشخص شده ورزشکار توسط مربی با بارعاملی (۰/۷۴) در بُعد است گویه‌ی توجه به نقاط ضعف و قوت تمرکز بر توسعه‌ی بلند مدت، گویه‌ی کمک برای

شبکه‌ی حمایت محیطی و گویه‌ی اطلاع داشتن ورزشکار در مورد برنامه‌ریزی برای پیشرفت در ورزش با بارعاملی (۰/۷) در بُعد اصول توسعه بلند مدت به عنوان مهم‌ترین گویه‌های ۵ بعد محیط توسعه استعداد هستند.

توسعه آمادگی ذهنی ورزشکار با بارعاملی (۰/۶۶) در بُعد درک شرایط ورزشکار، گویه‌ی آماده‌کردن ورزشکار برای درک همپوشانی بین جنبه‌های مختلف تمرین با بارعاملی (۰/۷۱) در بُعد ارتباطات، گویه‌ی فرصت برای رقابت با حریفان مختلف با بارعاملی (۰/۷۳) در بُعد

CFI : ۰/۹۹۶، IFI : ۰/۹۸۳، AGFI : ۰/۹۹۶، GFI : ۰/۹۹۶، NFI : ۰/۹۷۷، RMSEA : ۰/۰۴

شکل ۲. تحلیل عاملی تأییدی مرتبه‌ی دوم

طبق نتایج خروجی اول، خی دو محاسبه‌شده (۷۶/۶۵۵)، درجه آزادی ۴ و عدد معنی‌داری ۰/۰۰۱ بود. خروجی دوم آزمون فریدمن در جدول ۳ که در بردارنده میانگین رتبه‌های عوامل اصلی است، نشان داده شده است.

شاخص‌های برازش شکل ۲ نشان می‌دهد که مدل از برازش خوبی برخوردار است و مقادیر شاخص‌های برازش مناسب تعبیر می‌شود. برای اولویت‌بندی و تعیین تفاوت بین ابعاد محیط توسعه استعداد از آزمون فریدمن استفاده شده است. نتایج این آزمون دارای دو خروجی بود.

جدول ۳. نتایج آزمون فریدمن

سطح معناداری	درجه آزادی	خی اسکوار	میانگین رتبه‌ای	ابعاد
۰/۰۰۱	۴	۷۶/۶۵۵	۳/۴۱	تمرکز بر توسعه بلند مدت
			۳/۴۰	ارتباطات
			۳/۰۵	اصول توسعه طولانی مدت
			۲/۸۸	درک ورزشکار
			۲/۲۶	شبکه‌ی حمایت محیطی

وضعیت متوسط و میانگین بالای (۴/۳۴) دارای وضعیت مناسب معنی می‌شود. همان-طور که در جدول ۴ مشخص شده از بین ابعاد محیط توسعه استعداد، تنها بعد ارتباطات بوده که تعداد گزارش‌ها بالاتر از نقطه برش (۴/۳۳) بیشتر از تعداد گزارش‌ها پایین‌تر از نقطه برش بوده و همچنین در مقدار خطای ۰/۰۵ معنی‌دار شده است که این معنی‌داری نشان از مناسب بودن وضعیت این بعد در بین سایر ابعاد بوده است. همچنین نتایج جدول ۴ مشخص می‌کند سایر ابعاد محیط توسعه دارای وضعیت متوسطی هستند که در میان آن‌ها وضعیت بعد شبکه حمایت محیطی نسبت به بقیه ابعاد ضعیف‌تر بوده است.

با توجه به نتایج آزمون فریدمن مشخص شده است که بعد تمرکز بر توسعه بلند مدت با میانگین رتبه‌ای (۳/۴۱) در اولویت اول، ارتباطات با میانگین رتبه‌ای (۳/۴۰) در اولویت دوم، اصول توسعه طولانی مدت با میانگین رتبه‌ای (۳/۰۵) در اولویت سوم، درک ورزشکار با میانگین رتبه‌ای (۲/۸۸) در اولویت چهارم و شبکه حمایت محیطی با میانگین رتبه‌ای (۲/۶۶) در اولویت پنجم از ابعاد محیط توسعه استعداد از دیدگاه جودوکاران نوجوان لیگ برتر بود. برای تعیین وضعیت حاضر هر یک از ابعاد محیط توسعه استعداد از آزمون دوجمله‌ای با نقطه-ی برش (۴/۳۳) استفاده شد که میانگین پایین‌تر از (۲/۶۶) دارای وضعیت ضعیف، میانگین بین (۲/۶۷) و (۴/۳۳) دارای

جدول ۴. نتایج آزمون دوجمله‌ای

سطح معنی‌داری	تعداد گزارش‌ها بالاتر از نقطه ۴,۳۲	تعداد گزارش‌ها پایین‌تر از نقطه ۴,۳۲	انحراف معیار	میانگین	بعد
۰/۰۰۱	۷۱	۱۴۱	۰/۹۰	۴/۵۸	تمرکز بر توسعه بلندمدت
۰/۱۱۴	۱۱۸	۹۴	۰/۹۴	۴/۳۸	اصول توسعه بلندمدت
۰/۰۰۱	۱۴۲	۷۰	۰/۹۸	۴/۵۴	ارتباطات
۰/۴۵	۱۱۲	۱۰۰	۱/۰۶	۴/۳۰	درک شرایط ورزشکار
۰/۰۰۲	۸۳	۱۲۹	۱/۱۷	۳/۸۶	شبکه حمایت محیطی
α	\leq	۰/۰۵	معنی‌داری	سطح	در
*تفاوت					

بحث و نتیجه گیری

هدف از این تحقیق تحلیل وضعیت ابعاد محیط توسعه استعداد جودوکاران نوجوان لیگ برتر کشور بود. پس از جمع آوری اطلاعات نتایج به دست آمده از تحلیل عاملی نشان می دهد بین ابعاد محیط توسعه استعداد، بعد اصول توسعه طولانی مدت با بارعاملی (۰/۹۴) دارای بیشترین اهمیت است و پس از آن به ترتیب اهمیت ابعاد تمرکز بر توسعه بلندمدت با بارعاملی (۰/۷۳)، شبکه حمایت محیطی با بارعاملی (۰/۶۷)، ارتباطات با بارعاملی (۰/۶۴) و درک شرایط ورزشکار با بارعاملی (۰/۶۳) قرار دارند. در زمینه این یافته ها باید بیان نمود بعد اصول توسعه طولانی مدت دارای ۷ شاخص است که در بین آن ها گویه آگاهی ورزشکار از برنامه ریزی های تمرین جهت پیشرفت با بارعاملی (۰/۷) دارای بیشترین اهمیت بوده است. تحقیقی که ونگ (۲۰۱۱) با عنوان تأثیر محیط توسعه استعداد در رسیدن به اهداف در سنگاپور انجام داده مشخص کرده است که تمرکز بر اصول توسعه طولانی مدت به همراه یک شبکه حمایتی خوب منجر به بهبود عملکرد ورزشکار در جهت نیل به اهداف می شود. نتایج این تحقیق اهمیت این بعد را در جایگاه اول نشان داده اما وضعیت این بعد در وضعیت متوسط بوده که نشان می دهد جهت بهتر شدن شرایط پیشرفت ورزشکاران نیاز به توجه بیشتری در این بعد و گویه های مربوط به آن است. با توجه به اهمیت بالای این بعد از میان ابعاد محیط توسعه استعداد و گزارش متوسط بودن وضعیت فعلی این بعد از دیدگاه جودوکاران نوجوان باید گفته شود که کادر استعدادیابی، مدیران، مربیان و والدین

ورزشکاران باید در درجه ی اول به آگاه کردن ورزشکاران از برنامه ریزی های تمرینی، فرصت دادن به ورزشکار برای تجربه شرایط مختلف و فرصت تبادل تجارب دادن به ورزشکار را برای وی فراهم آورند همچنین باید در این بعد به تشویق ورزشکار برای شرکت در سایر ورزش ها و رابطه مربی با خانواده ورزشکار توجه ویژه ای شود تا وضعیت این بعد از وضعیت متوسط به مناسب نزدیک شود.

همچنین بعد تمرکز بر توسعه بلندمدت دارای ۱۴ گویه بوده است که از بین آن ها گویا کمک به شناساندن نقاط قوت و ضعف عملکرد ورزشکار توسط مربی با بارعاملی (۰/۷۴) دارای بیشترین اهمیت بوده است. تحقیقی که توسط جان وانگ و همکاران (۲۰۱۱) در سنگاپور با عنوان تأثیر محیط توسعه استعداد در رسیدن ورزشکاران به اهداف انجام شده است، مشخص کرده که مناسب بودن تمرکز بر توسعه بلندمدت به عنوان یکی از ابعاد محیط توسعه استعداد منجر به سازگاری ورزشکار با اهداف بلندمدت می شود که با نتیجه تحقیق حاضر همخوانی دارد (John Wang, et al 2011). بر اساس تحقیق حاضر و تحقیقات دیگر به دست آمده مشخص شد که جهت پیشرفت ورزشکار و رسیدن به اهداف و موفقیت های بلندمدت، لازم است از مربیانی با دانش روز و کارآمد بهره مند بوده و شرایط تجربه آموزی برای ورزشکاران مهیا شود در واقع، مناسب بودن وضعیت بعد تمرکز بر توسعه بلندمدت منجر به سازگاری با اهداف و رسیدن به موفقیت ورزشکاران می شود.

بوده که نشان می‌دهد جهت بهتر شدن شرایط پیشرفت ورزشکاران نیاز به توجه بیشتری در این بعد و گویه‌های مربوط به آن است. بر اساس یافته‌های حاضر، بعد شبکه‌ی حمایت محیطی دارای ۵ شاخص است که از بین آن‌ها فرصت رقابت داشتن با حریف تمرینی با بارعاملی (۰/۷۳) دارای بیشترین اهمیت بوده است. بسیاری از تحقیقات بر وجود یک شبکه حمایتی شامل مدرسه، خانواده، نهادها و سیستم‌های آموزشی کارآمد و مواردی از این قبیل تأکید فراوان داشته‌اند در این زمینه نتایج تحقیق اوی لن (۲۰۱۲) بیان می‌کند که والدین و معلمان مدرسه و در واقع سیستم آموزشی مؤثر به عنوان عوامل محیطی مؤثر بر توسعه استعداد نقش بسزایی دارند (Chan Oi Lan 2012). جای هیچ شکمی نیست که بدون وجود یک شبکه حمایتی مؤثر در یاری‌رساندن ورزشکار جهت توسعه و رشد فاکتورهای لازم برای پیشرفت وی، محیط توسعه استعدادها را با آن‌ها با خلاء و کاستی مواجه خواهد بود. این حمایت‌ها می‌توانند شامل حمایت‌های روانی، عاطفی، اجتماعی، تکنیکی و تاکتیکی و سایر موارد مؤثر در این زمینه باشند. در این زمینه، فیلیپس و همکاران (۲۰۱۰) بیان می‌کند نکته بسیار مهم این است که برای موفقیت ورزشکار در کنار فاکتورهای آمادگی فردی عوامل محیطی نیز نقش مهمی را ایفا می‌کنند (Phillips, E., et al 2010). در تحقیقی که اوی لن با عنوان عوامل مؤثر بر توسعه استعداد ورزشکاران نخبه در هنگ‌کنگ انجام داد مشخص شده است مدرسه نقش اساسی در هدایت ورزشکاران جوان در سال‌های بحرانی رشد جسمی و ذهنی ایفا می‌کند. درک موقعیت

با توجه به مؤلفه‌های این بعد ملاحظه می‌شود که نقش مربی و حمایت و راهنمایی‌های همه‌جانبه وی به ویژه در ابعاد تکنیکی و تاکتیکی بسیار نقش تعیین‌کننده‌ای در موفقیت ورزشکار دارد. جای هیچ تعجبی نیست که برای پرورش، توسعه و حفظ استعداد ورزشکاران وجود مربیان کارآمد با دانش و تجربه کافی یکی از مؤلفه‌های مهم در محیط و بستر توسعه استعداد آن رشته ورزشی محسوب خواهد شد. این یافته‌ها با نتایج تحقیقات لی و همکاران (۲۰۱۴)، اوی لن (۲۰۱۲)، بیکر و همکاران^۱ (۲۰۰۳) و همچنین ونگ (۲۰۱۱) همخوانی دارد (Chan Oi ;Li, C., et al 2014; John ;Baker, J., et al 2003 Lan 2012 Wang, et al 2011) بر اساس این مطالعات مربیان با برخورداری از دانش کافی و تجربه مناسب نقش کلیدی در توسعه و پرورش استعدادها و ورزشی داشته و فرصت‌های بهینه‌ای برای رشد و پیشرفت ورزشکاران فراهم می‌نمایند. آگاهی و راهنمایی که مربیان در زمینه شناساندن نقاط ضعف و قوت ورزشکاران خود به ویژه در جلسات تمرینی به عمل می‌آورند می‌تواند برای بسیاری از آنان راهگشا بوده و مزیت رقابتی ویژه‌ای برای آن‌ها به ارمغان آورد. همان‌طور که مشاهده می‌شود انجام این‌گونه ارزیابی‌های بهینه از دیدگاه خود ورزشکار حائز اهمیت بیان شده است و گویه کمک به شناساندن نقاط قوت و ضعف عملکرد ورزشکار توسط مربی با بارعاملی (۰/۷۴) دارای بیشترین اهمیت بوده است. ضمناً نتایج این تحقیق اهمیت این بعد را در جایگاه دوم نشان داده اما وضعیت این بعد در وضعیت متوسط

1. Baker et al.

دارند، که این نتایج صحت اهمیت بعد شبکه‌ی حمایت محیطی را به عنوان عوامل لازم برای پرورش استعداد مشخص می‌کند که با نتایج تحقیق حاضر هم‌راستا بوده است (Jahandideh, MA., et al 2012). نتیجه‌ی آزمون دوجمله‌ای برای این بعد که نشان‌دهنده پایین بودن میانگین این بعد بوده است بیانگر این موضوع است که از نظر جودوکاران نوجوان، این بعد از وضعیت متوسطی برخوردار است. نتایج این تحقیق مبنی بر مناسب نبودن و در واقع متوسط بودن وضعیت بعد شبکه‌ی حمایت محیطی با تحقیق حسینی و همکاران (۱۳۹۲)، با عنوان شناسایی قوت‌ها، ضعف‌ها، فرصت‌ها و تهدیدهای استعدادیابی در ورزش قهرمانی کشور که در نتایج آن به فقدان نظام جامع حمایت از ورزشکاران و مربیان نخبه در ایران اشاره کرده است (Hosseini, Sh., et al 2013)، هم‌خوانی دارد. آنچه در تحقیق حاضر و تحقیقات دیگر به دست آمده مشخص کرده جهت پیشرفت ورزشکار و رسیدن به اهداف و موفقیت‌های بلندمدت، لازم است از جانب نظام آموزش و پرورش، خانواده، مربیان و مدیران ورزشی حمایت‌های مالی و معنوی از ورزشکار شود. نتایج این تحقیق اهمیت این بعد را در جایگاه سوم نشان داده و وضعیت این بعد بین ابعاد محیط توسعه استعداد در وضعیت متوسط بوده اما نسبت به سایر ابعاد در وضعیت ضعیف‌تری واقع شده است. پیشنهاد می‌شود، جهت بهتر شدن شرایط پیشرفت ورزشکاران نیاز به توجه بیشتری در این بعد و گویه‌های مربوط به آن است.

ورزشکار به صورت حمایت محسوس و نامحسوس از طرف معلمان با ارائه برنامه‌هایی مثل کلاس-های جبرانی و هم‌چنین، حمایت و تشویق معلمان و هم‌کلاسی‌ها از ورزشکاران نخبه، موجب توسعه و کمک به پیشرفت ورزشکاران می‌شود که این نتیجه با نتیجه تحقیق حاضر مبنی بر مهم بودن حمایت از ورزشکار از جانب نظام آموزش و پرورش هم‌راستا است. هم‌چنین در نتایج تحقیق فوق مشخص شده است که خانواده‌ها ورزشکاران را از لحاظ روانی آماده می‌کنند، با توجه به یافته‌های پژوهش پشتیبانی مالی، عاطفی و عملی پدر و مادر جهت رشد و توسعه ورزشکاران برای رسیدن به موفقیت مهم است و تمامی آزمودنی‌ها اذعان داشتند که از جانب پدر و مادر حمایت عاطفی می‌شوند (Chan Oi Lan 2012). بیکر و همکاران (۲۰۰۳) در دانشگاه کانادا در مقاله‌ای با عنوان عوامل مؤثر بر پرورش ورزشکار نخبه و تربیت کارشناسان ورزش، به این نتیجه رسیدند که نقش حمایت والدین، عوامل آموزشی، تأثیر عوامل مربوط به رشد و بلوغ، نقش مربی، آموزش و عوامل فرهنگی در پرورش استعداد مثبت می‌باشد و موجب موفقیت در تربیت ورزشکاران نخبه می‌شود، که با نتایج تحقیق حاضر مبنی بر اهمیت بعد حمایت محیطی هم‌خوانی دارد (Baker, J., et al 2003). هم‌چنین در تحقیق جهان‌دیده و همکاران (۱۳۹۱) با عنوان شناسایی و اولویت‌بندی نیازهای استعداد‌های ورزشی از دیدگاه ورزشکاران لیگ حرفه‌ای شیراز به این نتیجه رسیده‌اند که حمایت مالی و حمایت مربیان در اولویت‌های نخست و پس از آن حمایت مدیریتی و حمایت از جانب خانواده در اولویت بعدی قرار

تجارب و علوم باشند تا بتوان به خوبی به هدف پرورش استعدادها رسید، از این جهت وجود مربیانی که بتوانند با ورزشکاران به راحتی ارتباط برقرار کرده و تجارب و دانش تمرینی را به آنها منتقل کنند لازم و ضروری به نظر می‌رسد که این نتایج نشان‌دهنده صحت اهمیت بعد ارتباطات در محیط توسعه استعداد بوده و با نتایج تحقیق حاضر در مورد اهمیت بعد ارتباطات در تبیین محیط توسعه استعداد هم خوانی دارد. آنچه در تحقیق حاضر و تحقیقات مشابه به دست آمده مشخص کرده، جهت پیشرفت ورزشکار و رسیدن به اهداف و توسعه استعداد، لازم است بین مربی و ورزشکار ارتباط و هماهنگی نزدیکی وجود داشته باشد. ارتباطات و نقش آن در موفقیت و رسیدن به اهداف در تمامی زمینه‌ها موضوعی واضح است اما آنچه برای یک ورزشکار جهت رسیدن به اهداف اهمیت دارد در درجه اول داشتن ارتباطی مثبت با کادر مربیان و جامعه ورزشی و پس از آن ارتباط خوب با کل جامعه است، ارتباطات خوب و مثبت از جنبه‌های مختلف موجب پیشرفت انسان‌ها می‌شود و یک ورزشکار با داشتن ارتباط خوب با کادر ورزشی می‌تواند زمینه‌های حمایت محیط را برای خود مهیا کند، از طرفی مربیان با برخوردهای خوب و بازخوردهای مناسب به ورزشکار و صحبت کردن با او می‌توانند زمینه رسیدن به اهدافشان را مستحکم کرده و با ایجاد یک رابطه عاطفی و دوستانه از فشارهای روانی ورزشکار کم کنند. نتایج این تحقیق اهمیت این بعد را در جایگاه چهارم نشان داده اما وضعیت این بعد در وضعیت مناسب بوده که نشان می‌دهد بین ورزشکاران و مربیان لیگ برتر نوجوانان

همچنین یافته‌های تحقیق نشان داد که بعد ارتباطات دارای ۶ شاخص است که از بین آنها گویه آگاه کردن ورزشکار از جنبه‌های مختلف برنامه‌ی تمرینی توسط مربی با بارعاملی (۰/۷۱) دارای بیشترین اهمیت بوده است. نتایج حاضر با تحقیقات انجام شده توسط ارتباطات مؤثر لی و همکاران (۲۰۱۷)، فلیپس و همکاران (۲۰۱۰) و همچنین لی و همکاران (۲۰۱۴) همخوانی دارد (Li, C., et al 2017); Li, C., et al; Phillips, E., et al 2010). (2014).

لی (۲۰۱۷) در تحقیق خود اشاره می‌کند که ارتباطات مؤثر یکی از عوامل مؤثر در توسعه محیط استعداد می‌باشد (Li, C., et al 2017). در واقع، صحبت در مورد ارتباط و همپوشانی بین جنبه‌های مختلف و همچنین بازخوردها و راهنمایی‌های دریافت شده از طرف مربی در زمینه یک ارتباط مؤثر بسیار مورد توجه است. در واقع، نیاز به رابطه خوب با مربی نیز همیشه مطرح می‌باشد. همچنین در تحقیقی که توسط اوی لن در سال (۲۰۱۲) در مورد عوامل مؤثر بر توسعه استعداد ورزشکاران نخبه در هنگ‌کنگ انجام شد مشخص شده که مشاوره و رابطه نزدیک مربی با ورزشکار موجب پیشرفت توسعه استعداد می‌شود (Chan Oi Lan 2012). بنابراین، توجه به ارتباط، تعادل و بررسی مشکلات ورزشکاران و کمک در جهت رفع آن از سوی مربیان و مدیران فدراسیون می‌تواند در برانگیختن آنان مؤثر باشد. اهمیت بعد ارتباطات به عنوان یکی از ابعاد محیط توسعه استعداد از این جهت آشکار است که، جهت پیشرفت ورزشکار و رسیدن به اهداف، مربیان و ورزشکاران باید در تعامل و تبادل دوجانبه

تحقیق حاضر و تحقیقات دیگر به دست آمده مشخص کرده از عوامل مؤثر بر موفقیت توسعه استعداد و پیشرفت ورزشکار جهت رسیدن به اهداف، توجه به وضعیت رفاه ورزشکار، آمادگی روانی وی و مسائل خارج از ورزش که در زندگی ورزشکار رخ می‌دهد است که مدیران و مربیان موظفند با توجه به این شرایط راه را برای موفقیت ورزشکاران هموارتر سازند. نتایج این تحقیق اهمیت این بعد را در جایگاه پنجم نشان داده و وضعیت این بعد را در وضعیت متوسط نشان می‌دهد که جهت بهتر شدن شرایط پیشرفت ورزشکاران نیاز به توجه بیشتری در این بعد و گویه‌های مربوط به آن است. نتایج آزمون دوجمله‌ای با نقطه‌ی برش (۴/۳۳)، جهت مشخص کردن وضعیت حاضر ابعاد محیط توسعه استعداد، مشخص کرده است که به جز بعد ارتباطات که دارای وضعیت مناسبی بوده، وضعیت سایر ابعاد محیط توسعه استعداد متوسط بوده است. همچنین نتایج آزمون فریدمن مشخص کرده است که بین ابعاد محیط توسعه استعداد تفاوت معنی‌داری وجود دارد و در این بین، بعد تمرکز بر توسعه بلندمدت با میانگین رتبه‌ای (۳/۴۱) در اولویت اول، بعد ارتباطات با میانگین رتبه‌ای (۳/۴۰) در اولویت دوم، بعد اصول توسعه طولانی‌مدت با میانگین رتبه‌ای (۳/۰۵) در اولویت سوم، بعد درک ورزشکار با میانگین رتبه‌ای (۲/۸۸) در اولویت چهارم و بعد شبکه حمایت محیطی با میانگین رتبه‌ای (۲/۶۶) در اولویت پنجم قرار دارد که این تفاوت نشان‌دهنده وجود تفاوت در میانگین رتبه‌ای هریک از ابعاد است. با توجه به نتایج حاصل از تحلیل عاملی، آزمون فریدمن و دوجمله‌ای مشخص شده بین ابعاد محیط توسعه

ارتباط نزدیکی وجود دارد و وضعیت گویه‌های این بعد نیز مناسب بوده است.

در زمینه نتایج تحقیق در مورد بعد نهایی یعنی درک شرایط ورزشکار باید بیان نمود بعد درک شرایط ورزشکار دارای ۴ شاخص است که از بین آن‌ها گویه درک و کمک به ورزشکار جهت توسعه آمادگی ذهنی با بارعاملی (۰/۶۶) دارای بیشترین اهمیت بوده است. جان ونگ و همکاران (۲۰۱۱) در مقاله‌ای که با عنوان تأثیر محیط توسعه استعداد در رسیدن به اهداف در سنگاپور انجام داد به نتایجی مشابه تحقیق حاضر در مورد بعد درک شرایط ورزشکار دست یافت (John Wang, et al 2011). در واقع جان ونگ و همکاران (۲۰۱۱) در مقاله تأثیر محیط توسعه استعداد در رسیدن به اهداف و آرمان‌های زندگی در سنگاپور به رابطه بین ابعاد محیط توسعه استعداد اشاره کرد و به این نتیجه دست یافت که از نظر ورزشکاران، بین بعد تمرکز بر توسعه بلندمدت با بعد ارتباطات و شبکه‌ی حمایتی ارتباط و همپوشانی وجود دارد (John Wang, et al 2011). نتایج این یافته با تحقیقات حاضر همخوانی دارد چرا که در هر سه بعد مذکور بر اهمیت نقش مربی و لزوم ارتباطات مؤثر توسط وی با ورزشکار جهت پیشرفت و توسعه وی تمرکز شده است.

در این تحقیق ۷ بعد از محیط توسعه استعداد مورد بررسی قرار گرفت که اهمیت بعد درک شرایط ورزشکار در این تحقیق با بارعاملی (۰/۷۳) در اولویت چهارم این پژوهش واقع شده است که علت عدم هم‌خوانی بین اولویت بعد درک شرایط ورزشکار در تحقیق ونگ و تحقیق حاضر می‌تواند بیشتر بودن تعداد ابعاد و تفاوت در جامعه آماری تحقیق ونگ باشد. آنچه در

Influencing the Development of Elite Athlete.” *Journal of Sports Science & Medicine* 2(1):1-9.

- De Bosscher, V., De Knop, P., van Bottenburg, M., Shibli, S., Bingham, J. (2009). “Explaining International Sporting Success: An International Comparison of Elite Sport Systems and Policies in Six Countries,” *Sport Management Review* 12:113-36.
- Chan Oi Lan, R. (2012). “Factors Influencing Talent Development of Elite Athletes in Hong Kong.” University of Hong Kong.
- Davids, K., & Baker, J. (2007). “Genes, Environment and Sport Performance: Why the Nature Nurture Dualism Is No Longer Relevant.” *Sports Medicine* 37(11):961-80.
- Dries, Nicky. (2013). “Talent Management, from Phenomenon to Theory: Introduction to the Special Issue.” *Human Resource Management Review* 23(4):267-71.
- Falk, B., Lidor, R., Lander, Y., & Lang, B. (2004). “Talent Identification and Early Development of Elite Water-Polo Players: A 2-Year Follow-up Study.” *Journal of Sports Sciences* 22(4):347-55.
- Gagné, F. (2011). “Academic Talent Development and the Equity Issue in Gifted Education.” *Talent Development & Excellence* 3(1):3-22.
- Hadavi, F. (2008). “Talent Curve Analysis Methods for Sprints and Endurance in Young Boys.” University teacher training. (Persian).
- Hosseini, Sh., Hamidi, M., Ghorbaniyan Rajabi, A., & Sajadi, N. (2013). “Identify the Strengths, Weaknesses, Opportunities and Threats Talent in Athletics Islamic Republic of Iran and the Issues and Challenges Facing It.” *Journal of*

استعداد وضعیت بعد ارتباطات بهتر از سایر ابعاد بوده و بعد شبکه حمایت محیطی دارای وضعیت ضعیفتری نسبت به سایر بوده است. همچنین مشخص شده که بین ابعاد، اهمیت بعد اصول توسعه طولانی مدت و بعد تمرکز بر توسعه بلندمدت نسبت به سایر ابعاد بیشتر بوده اما وضعیت فعلی این ابعاد طبق نتایج آزمون دوجمله‌ای متوسط گزارش شده است که پیشنهاد می‌شود جهت بهبود شرایط محیط توسعه استعداد به این دو بعد توجه ویژه‌ای شود. همچنین بعد درک شرایط ورزشکار و شبکه حمایت محیطی نیز دارای وضعیت متوسطی بوده‌اند که وضعیت بعد شبکه حمایت محیطی نسبت به سایر ابعاد ضعیفتر بوده است در نتیجه به نظر می‌رسد جهت بهبود شرایط کلی محیط توسعه استعداد و کمک به پیشرفت و موفقیت ورزشکار لازم است به بعد شبکه حمایت محیطی که شامل موارد: حمایت مالی، روانی، تکنیکی و تاکتیکی، حمایت از طرف مدارس و مربیان و حمایت والدین است، توجه بسیار زیادی شده و موانع و مشکلات این بعد را برطرف ساخت.

منابع

- Abbott, A., & Collins, D. (2004). “Eliminating the Dichotomy between Theory and Practice in Talent Identification and Development: Considering the Role of Psychology.” *Journal of Sports Sciences* 22(5):395-408.
- Baker, J., & Schorer, J. (2010). “Identification and Development of Talent in Sport: Introduction to the Special Issue.” *Talent Development & Excellence* 2(2):119-21.
- Baker, J., Horton, S., Robertson-Wilson, J., & Wall, M. (2003). “Nurturing Sport Expertise: Factors

- Perspective of Educators and Heads of Delegations and Presentation Template.” Azad University of Tehran. (Persian).
- Phillips, E., Davids, K., Renshaw, I., & Portus, M. (2010). “Expert Performance in Sport and the Dynamics of Talent Development.” *Sports Medicine* 40(4):271–83.
 - Rajabi, H. (2005). “Talent in the Sport.” *Journal of Teaching in Physical Education* 16:4-7. (Persian).
 - Régnier, G., Salmela, J., & Russell, S. J. (1993). “Talent Detection and Development in Sport.” *Handbook on Research on Sport Psychology* Mac Millan:290–313.
 - Russell, K. (1989). “Athletic Talent: From Detection to Perfection.” *Science Periodical on Research and Technology in Sport* 9(1):1–6.
 - sadeghi, R., Mohammadi, R., Asadi, M. (2012). “Attraction of Sponsors in the Base of the New Approach to Improving Sports Scouting.” P. (Persian) in *The second national conference on sports talent*. Tehran.
 - Vaeyens, R., Güllich, A., Warr, C. R., & Philippaerts, R. (2009). “Talent Identification and Promotion Programmes of Olympic Athletes.” *Journal of Sports Sciences* 27(13):1367–80.
 - Vaeyens, R., Lenoir, M., Williams, A. M., & Philippaerts, R. M. (2008). “Talent Identification and Development Programmes in Sport.” *Sports Medicine* 38(9):703–14.
 - Williams, A. M. (2000). “Perceptual Skill in Soccer: Implications for Talent Identification and Development.” *Journal of Sports Sciences* 18(9):737–50.
 - *Sport Management* 17:29-54. (Persian).
 - Jahandideh, MA., Hamidi, M., & zar, A. (2012). “Identify and Prioritize the Needs of Sports Talent from the Perspective of Professional Athletes Shiraz League.” Pp. 50-60. *Second National Conference on talent in the sport of Tehran*. (Persian)
 - John Wang, C. K., Sproule, J., McNeill, M., Martindale, R. J., & Lee, K. S. (2011). “Impact of the Talent Development Environment on Achievement Goals and Life Aspirations in Singapore.” *Journal of Applied Sport Psychology* 23(3):263–76.
 - Larsen, C. H., Alfermann, D., Henriksen, K., & Christensen, M. K. (2013). “Successful Talent Development in Soccer: The Characteristics of the Environment.” *Sport, Exercise, and Performance Psychology* 2(3):190.
 - Li, C., Wang, C. J., & Pyun, D. Y. (2014). “Talent Development Environmental Factors in Sport: A Review and Taxonomic Classification.” *Quest* 66(4):433–47.
 - Li, C., Wang, C. K. J., & Pyun, D. Y. (2017). “Impacts of Talent Development Environments on Athlete Burnout: A Self-Determination Perspective.” *Journal of Sports Sciences* 35(18):1838–45.
 - Li, C., Wang, C. K. J., Pyun, D. Y., & Martindale, R. (2015). “Further Development of the Talent Development Environment Questionnaire for Sport.” *Journal of Sports Sciences* 33(17):1831-1843.
 - Mehregan, J. (2014). *Basics of Volleyball Coaching*. Volleyball Federation Publishing. (Persian).
 - Nouhi, M. (2011). “Search and Index Talent in Martial Arts from the

Investigation of the the Talent Development Environment Status of Adolescent Boy Judokas in Premier League

Hamid reza Goharrostami^{*1}, Javad Hajiaghapor², Shahram Shafiei³

Received: Apr 27, 2019

Accepted: Oct 01, 2019

Abstract

Objective: The purpose of present study was studying the Talent Development Environment status of adolescent boy judokas in premier league.

Methodology: The research method has been descriptive - survey one, which has been carried out through a field study. Admin To our young judokas son of the Premier League were selected as examples. Talent development environment for data collection questionnaire was written by professors of physical education content validity and its reliability by Cronbach's alpha (0.94), respectively. The descriptive statistics and inferential statistics mean frequency of Kolmogorov - Smirnov test for normality of data distribution was used. Binomial test to determine the dimensions and the prioritization of Friedman test in SPSS 22 software was used. The analysis and application of Amos 22 was used.

Results: Results showed significant differences in priorities from the perspective of the development of talented young judokas there. Factor analysis has shown that the development of long-term, Focus on long-term development, environmental protection network, communication and understanding of the athlete as a factor loadings (0.94), (0.73), (0/67), (0.64) and (0/63) the importance of talent development has identified aspects of the environment.

Conclusion: Generally, fostering and maintaining talent occurs in a specific environment and context in which attention to these factors can play an important role in the development of talent. Therefore, attention to these factors in the planning and management of talent Attention and emphasis. Actually, the dimensions of talent development environment, communication has been good condition and other aspects of their modest status in the network between the environmental protections has been the poor than the other dimensions.

Keywords: Talent Identification, Environment, Talent Development, Judo.

1. Assistant professor of Sport Management, Faculty of Sports Sciences, University of Guilan, Rasht, Iran 2. M.A of Sport Management, Faculty of Sports Sciences, University of Guilan, Rasht, Iran 3. Assistant professor of Sport Management, Faculty of Sports Sciences, University of Guilan, Rasht, Iran

*Corresponding author's e-mail address: Goharrostami@gmail.com